

Bankfiók Bécsben.
Haladék a tiltásnak

HORVÁTH SZABOLCS

ÚJ ADÓAMNESZTIA | TŐKEMENEKÍTÉS | ADATCSERE

Mosóprogram

Csak fél évre nyitotta ki a legújabb, valószínűleg célzott adókiskaput a kormány, miközben megszüntette az eddigi legeredményesebb jövedelemfehérítő eszközt, a stabilitási számlát.

Fortélyos feladványt kreált az Orbán-kormány azzal, hogy 2017 első felére intézményesített pénzmosási lehetőséget kínált fel – valakiknek. Az egyszer már korábban is alkalmazott búvós 10 százalékos adó ellenében ugyanis kifehéreíthetők azok a külföldi bankoknál, biztosítóknál, brókercégeknél, befektetési alap-kezelőknél tartott vagyonok, amelyek tulajdonosai az összes eddigi adóamnesztiának ellenálltak. Az adót a kamatra, az osztalékra, az árfolyamnyereségre vagy a vállalkozásból kivont jövedelemre lehet befizetni egy, az adóhatóság által kijelölt itthoni vagy külföldi bank közreműködésével, anonim módon.

Ezzel megint csak az adózatlan pénzeiket külföldön fialtatók jutnak adóelőnyhöz azokkal szemben, akik legalisan teszik ezt, vagyis évente vallanak kivitt megtakarításukról az itthoni adóhatóságnak, és adóznak is annak haszna után. Mint például azok, akik éppen öt évvel ezelőtt, egy esetleges állam-

csőd réme miatt kapták ki a pénzüket a magyarországi bankokból, és szaladtak át vele a határ osztrák oldalára – majd megnyugodtak, és zömmel haza is hozták megtakarításaikat. Az utóbbi évekre általánosságban is jellemző, hogy a külföldre vitt évi 200-300 milliárd forint kétharmada már nem szürke- vagy feketepénz – mondja Karagich István, a Blochamps pénzügyi tanácsadó cég vezetője. A kilencvenes években még fordított volt ez az arány, bár akkoriban is százmilliárd forint körüli összeg áramolhatott ki évente – becsüli a szakember.

A legutolsónak mondott mostani amnesztiában még azok is mentesülhetnek az adókövetkezmények alól, akik június végéig színt vallanak legalább 10 százalékos, rejtett offshore cégrészesedéseikről. Ezek szerint az eltitkolt jövedelmet érdemes gyorsan offshore cégbe pumpálni, bevallani, majd – követve a nemzetgazdasági tárca év végi közleményében szereplő instruk-

az eltitkolt jövedelmet érdemes gyorsan offshore cégbe pumpálni

ciót – a „kvázi megelőlegezett adó összegét a vállalkozás növekedésére fordítani”, vagyis tisztára mosni. Igaz, Mészáros Lőrincet és csapatát eddig sem zavarta, hogy titok, kik állnak pontosan a Médiaworks kiadót megszerző, közvetve hozzájuk köthető Opimus Group offshore tulajdonosai mögött, ezért kétséges, hogy most kitárulkoznak-e. Andy Vajna pedig még csak nem is titkolja, hogy Romániában bejegyzett vállalkozásán keresztül továbbítja a Tv2 új csatornáit, több százmillió forinttal rövidítve meg az öt folyamatosan támogató magyar államot.

Az elmúlt évtizedekben külföldre menekített százmilliárdok tömeges hazahozatala azonban most sem várható. A 2008-as válság óta többször is próbálkoztak a kormányok a külföldön parkoltatott, 2000-3000 milliárdnyira becsült pénz hazacsalogtatásával, de hiába. A 2009-es amnesztiában mindössze 35 milliárd, 2011-2012 között százmilliárd, a minden eddigénél előnyösebb adózási feltételeket kínáló stabilitási megtakarítási számla bevezetésével pedig 2013 vége óta körülbelül 150 milliárd forint világosodott ki. Sőt ez utóbbi összeg – mivel állampapírt kellett vásárolni belőle – tényleg hazajött. Most mégis megszüntetik, talán azért, mert a legszemérmertlenebb módon kedvez az adócsalóknak.

Maholnap szinte nem lesz a világnak olyan tája, ahol el lehet rejtteni a pénzt. Idén ősztól gőzerővel beindul az OECD által kidolgozott, csaknem 90 államra kiterjedő szuperfegyver, az automatikus bankszámlainformáció-csere. A részes országok adóhatóságai kérdés nélkül is átadják a többieknek az ottani számlák külföldi tulajdonosainak nevét, címét, adószámát, születési adatait, a számla egyenlegét, a jóváírásokat és terheléseket, valamint a számlavezető pénzügyi intézmény főbb adatait – azaz gyakorlatilag mindent. A könnyebbség csak annyi, hogy a 2017 előtt nyitott számláknál kezdetben csak az egymillió dollárnál nagyobb egyenlegek adatait cserélik ki. A cégek és szervezetek számláinál a 250 ezer dollárnál kisebb egyenlegekről nem kell az adatokat kiadni. Az egyez-

mény a számlatulajdonosok névtelenségét eddig 35 százalékos extra forrásadó levonása fejében biztosító Ausztriára vagy Svájcra is érvényes, ám ők – akárcsak Szingapúr, Hongkong, Szaúd-Arábia, Oroszország, Kanada és még egy sor állam – csak 2018 őszétől osztják meg az adataikat.

Részben kedvez a tőkéjüket külföldre vivőknek, hogy változnak azok a feltételek, amelyek alapján a magyar szabályok offshore-nak tekintenek egy céget. Ez azért lényeges, mert a magyar tulajdonosnak – feltéve, hogy kiderül a kiléte – nemcsak a saját osztaléka, hanem az adott cég ki nem osztott jövedelme után is adóznia kell, méghozzá úgynevezett „egyéb jövedelemként” 15 százalék személyi jövedelemadó és 22 százalékos egészségügyi hozzájárulást. Erre akkor kerül sor, ha a magyar tulajdonosnak közvetve vagy közvetlenül 50 százalékot meghaladó üzletrésze vagy szavazati joga van, illetve legalább ilyen arányban részesedik a cég nyereségéből (eddig 10 százalék volt ez a határ). Feltétel az is, hogy a vállalkozás úgynevezett alacsony adókulcsú országban legyen, ami a 9 százalékra zuhant magyar társaságiadó-mérték mellett elég vicces. S az is a kritériumok közé tartozik, hogy az adott cég ne végezzen valós tevékenységet, jogdíjból, osztalékból, pénzügyi transzferekből éljen.

A nemzetközi adóegyezmények nem önmagában az offshore-ozást, hanem azokat a lehetőségeket zárják be, amikor egy cég kizárólag az adóelőny megszerzésére tör, és az őt regisztráló államban nem is működik. Az Európai Unió 1997 óta küzd azért, hogy egyes tagállamai ne legyenek olyan adóparadicsomok, amelyek előnyeit a legnagyobb világcégek is kihasználják. Mint például Írország, amelyet az Európai Bizottság tavalyi vizsgálata az Apple tiltott állami támogatásán kapott, s arra kötelezett, hogy 13 milliárd eurót és kamatait szedje be tőle, elmaradt adó gyanánt. A tesztület más multik (a BASF, a Google, a Starbucks) kedvezményeit is vizsgálja, amelyeket az egyes tagállamok külön adóegyezményekben teremtenek meg. ■ **GYENIS ÁGNES**

STILLER AKOS

| DREHER | ASAHI | SÖRIPAR |

Japán Kőbányai

A Molnak nem sikerült megszereznie az egyik legjobb magyar márkának számító Dreher.

**nem
a nagyobb
profit-
tartalmú
minőségi,
hanem
inkább
a mennyi-
ségi növe-
kedésre
koncentráltak**

Hamarosan japán kézbe kerülhet a patinás kőbányai sörgyár, miután az Asahi Group megveszi jelenlegi tulajdonosától, a belga AB InBevtől. A tranzakciót még az Európai Bizottságnak és az uniós versenyhivataloknak is jóvá kell hagyniuk, ez azonban formalitásnak tűnik. Bármennyire a magyar sörgyártás ékköve is a Dreher, ebben a történetben mellékszereplőnek számít. Az AB InBev összesen nyolc kelet-közép-európai céget és azok számos sörmárkáját adja el, a csomag messze legértékesebb eleme a Pilsner Urquell, másodsorban pedig a lengyel márkák, például a Tyskie. Velük az Asahi a világ egyik leghíresebb cseh sörét, illetve a jókora lengyel piac jelentős részét megszerzi. A portékát ez a két tag tette igazán értékessé. Az Asahi a 7,3 milliárd eurós vételárral jóval többet fizet a vártnál, korábban ugyanis az elemzők 6 milliárd euró közelébe tették a csomag értékét.

A Pilsner Urquelltől valószínűleg nem is válna meg az AB InBev, ha az uniós verseny törvények miatt nem kényszerülne rá. Csakhogy a belgák egy gigászi, több mint

100 milliárd dollár értékű tranzakció keretében egyesülnek a SABMillerrel. A világ sörpiacának két legnagyobb szereplője olvad egybe, ami a versenyjogi szabályok miatt csak úgy történhet meg, ha a SABMiller korábbi kelet-közép-európai érdekségei kikerülnek a csoportból. Idetartozik a Dreher és a Pilsner Urquell is.

Míg Magyarországon 2015-ben valamivel több mint 6,5 millió hektoliter sört főztek (ennek körülbelül harmadát a Dreher), egyedül a Pilsner gyáraiból közel 10 millió hektolitert gurítottak ki. A Plzensky Prazdroj sörei (Pilsner Urquell, Kozel, Radegast és még néhány, nálunk kevésbé ismert márká) adják a teljes cseh termelés 45 százalékát; a söröket 50 országba exportálják, és a cég üzemi szinten közel 57 milliárd forintnak megfelelő profitot termelt 2015-ben. Majdnem tízszer annyit, mint a 600 millió forintos üzemi nyereséget produkáló Dreher. A magyar sörgyár az elmúlt években szépen növelte ugyan az árbevételét (öt év alatt 37 milliárdról 53 milliárd forintra), de volt olyan év, amikor üzemi szinten 1,9 milliárdos veszteséget termelt, és csak a legutóbbi